

ANDREAS NICOLAOU

Epi ton typon ton ilon / Into the print of the nails

Επί τον τύπον των ήλων, 100x80εκ, Μεικτή τεχνική σε καμβά
Into the print of the nails, 100x80cm, mixed media on canvas

Επί τον τύπον των ήλων

Σε ευθεία αντιστοιχία με συναισθηματικές, ψυχικές και βιωματικές συμπεριφορές, η ζωγραφική του Ανδρέα Νικολάου έρχεται να μιλήσει για την ανθρωπίνη συνθήκη, για την αποξένωση και τη δραματικότητα της ανθρωπίνης κατάστασης σ' έναν εχθρικό και κατακερματισμένο κόσμο, θέτοντας ζητήματα υπαρξιακής και οντολογικής τάξης, μεγιστοποιώντας τη σημασία των μηνυμάτων της. Η πλαστικότητα των σχημάτων, η καταλυτική αντιπαράθεση του φωτός και της σκιάς, η αντιμετώπιση της σχέσης μορφής-χώρου, μ' έναν αξιοσημείωτα λιτό, υπαινικτικό και θεατρικό τρόπο και μια ιδιαίτερη αίσθηση μνημειακότητας, συνεισφέρουν καθοριστικά στην ξεχωριστή ζωγραφική ευαισθησία, συμβάλλουν στην ένταση των θεμάτων του, στον πυρήνα των οποίων βρίσκεται ο άνθρωπος και η μοίρα του. Επανερχόμενα θέματα όπως τα αισθησιακά ανδρικά και γυναικεία γυμνά, φορτίζονται από την εμφαντική σημασία που τους αποδίδει και τον τρόπο με τον οποίο τα επεξεργάζεται και τα μετουσιώνει με τα εφόδια μιας ώριμης τεχνικής, καταδεικνύοντας μια επίπονα κατακτημένη ευχέρεια στον χειρισμό της γλώσσας: αφηγήσεις πιο πλούσιες, συμβολισμοί προερχόμενοι από ένα μεγαλύτερο βάθος, ρυθμοί εξαιρετικά καλοσυγκερασμένοι, μορφές που προκαλούν το αίσθημα της άμεσης σωματικής εμπειρίας και της σαρκικής επαφής, ενώ παράλληλα αποστασιοποιούνται, βιώνουν τη δική τους μυστική ζωή.

Ο Ανδρέας Νικολάου επικυρώνει την οικονομία των εκφραστικών του μέσων, τη συνέπεια, τη συνοχή και την ποιότητα των μορφοπλαστικών του αναζητήσεων, την προσήλωση και τους πειραματισμούς του σε μια συγκεκριμένη διαδρομή, την ικανότητά του να αντλεί ένα μεστό σε τόνους και εσωτερικότητα περιεχόμενο, ανοιχτό σε πολλαπλές αναγνώσεις και συνδηλώσεις. Οι έννοιες του Ύπνου, του Έρωτα και του Θανάτου συμπλέκονται σε μια αδιάσπαστη ενότητα, ενώ οι θρησκευτικές και μυθολογικές αναφορές διεκδικούν πρωταγωνιστικό ρόλο. Η σύγχρονη Πιετά με την ιερατική στάση και την έκδηλη τρυφερότητα, την παθητική τραγικότητα της παράδοσης του θέματος αλλά και την επικοινωνία που αναπτύσσεται μεταξύ της γυναίκας και του άντρα όπου το δραματικό συναίσθημα της απώλειας συμβιώνει με μια γαλήνια εντύπωση παραδοχής και ελεγειακής θλίψης, καθώς και τα ηδυπαθή γυμνά σώματα των νεαρών κοριτσιών, παραδομένων στην αγκαλιά του Μορφέα, συναρθρώνουν ένα απροσδόκητο σύμπαν εικόνων, υποβάλλουν μια σχεδόν μεταφυσική-μυσταγωγική ατμόσφαιρα, μεταδίδουν και διατηρούν ατόφια την πρωταρχική συγκίνηση, την αλήθεια και τον ιδιότυπο ρομαντισμό του θέματός τους, προσεγγίζουν τη βαθύτερη ουσία των μορφών, που μοιάζουν να χάνουν την υλική, γήινη υπόσταση τους, μετατρέπόμενες σε σύμβολα και αλληγορίες. Τα σώματα, μοναχικά, ευάλωτα και ερωτικά εμφανίζονται να αναδύονται από το φως και να βυθίζονται στο σκοτάδι, να μετεωρίζονται στο μεταίχμιο της πραγματικότητας και του φασματικού-ονειρικού αντικατοπτρισμού της, στις παρυφές ενός ενδιάμεσου κόσμου, παραδομένα και εκτεθειμένα σ' ένα αναπόδραστο πεπρωμένο, σε εσωτερικά ελλειπτικά και σημαίνοντα, ουδέτερα και αποσπασματικά, σε στιγμές παγωμένες και αμετακίνητες στον χώρο και τον χρόνο. Ο θεατής έρχεται αντιμέτωπος μ' αυτόν τον «κλειστό» κόσμο, τα όρια του οποίου είναι τα όρια της σύνθεσης, έναν κόσμο αδιατάρακτης και απόκοσμης σιωπής και γαλήνης, όπου η αναπαράσταση υποχωρεί στην πορεία αποκάλυψης εκείνου που βρίσκεται κρυμμένο πίσω από την επιφάνεια, τη μυστηριώδη, αμφίσημη και αμυγκή δύναμη της εικόνας, η οποία αποκτά τη δική της απολογία και ζωή. Ταυτόχρονα, συνθέσεις όπως η Πιετά, τα μικρά κορίτσια που κραυγάζουν με αγωνία και οργή αλλά κυρίως η *Επί τον τύπον των ήλων*, απηχούν τις εμπειρίες, την αντίδραση αλλά και τη κριτική στάση του ζωγράφου απέναντι στις σύγχρονες του πραγματικότητες, καταγράφοντας τις στιγμές του λαβώματος, τα τραύματα και τα αδιέξοδα μιας αλλοτριωμένης και ισοπεδωτικής, μεταβατικής και απρόβλεπτης εποχής.

Γιάννης Μπόλης
Ιστορικός της τέχνης

Πιετά - Μήδεια, 180x150εκ, Λάδι σε καμβά / Pieta - Medea, 180x150cm, oil on canvas

Epi ton typon ton ilon / Into the print of the nails

In direct correlation with the emotional, mental and experiential behaviours, the artwork by Andreas Nicolaou looks into the human condition, alienation and the dramatic nature of the human condition in a hostile and fragmented world, raising questions on the existential and ontological order, thus maximizing the significance of its implications. The plasticity of the forms, the critical contrast of light and shadow, the treatment of the relationship between form and space in a remarkably plain, suggestive and dramatic manner and a special sense of monumentality contribute decisively to the unique painting sensitivity, to the intensity of his themes, the core of which has always been man and his destiny. Recurring themes, such as the sensual male and female nudes, are charged with the indicative meaning ascribed by Nicolaou and the manner in which he develops and transfigures them by means of a mature technique, demonstrating a painfully conquered eloquence in the treatment of the language: richer narratives, more in-depth symbolisms, outstandingly well-combined tempo, forms provoking a sense of direct physical experience and intimate contact, while simultaneously distancing themselves, experiencing their own secret life.

Andreas Nicolaou validates the economy of expressive means, consistency, cohesion and the quality of his morphoplastic quest. His dedication and experimentation of a particular way, his ability to draw a content rich in tones and innerness, is open to multiple interpretations and connotations. Notions of Sleep, Love and Death become entangled in an unbroken unity with religious and mythological references claiming a leading role. The modern Pieta with her sacerdotal posture and tenderness, the unresisting tragedy of the tradition of the theme and the contact developed between the woman and the man where the dramatic feeling of loss coexists with the serene impression of acceptance and elegiac grief, as well as the voluptuous naked bodies of the young girls in the arms of Morpheus compose an unexpected universe of images. In fact, they create an almost metaphysical-mystical atmosphere, they transmit and preserve unaltered the primary emotion, the truth and the distinguishing romantic character of their theme, they approach the deeper essence of the forms, which seem to have lost their material, earthly existence being transformed into symbols and allegories. The lonesome, fragile and erotic bodies appear to emerge from the light and sink into darkness, levitate on the threshold between reality and its spectral-dreamlike reflection, on the fringes of an intermediary world, surrendered and exposed to an inescapable predestination, to inner ellipticity and significance, neutral and fragmentary, to moments frozen and unalterable in space and time. The viewer is confronted with this "landlocked" world, the borders of which coincide with the borders of the composition, a world of imperturbable and eerie silence and tranquillity where the representation retreats in the course of the revelation of what is kept hidden below the surface, the mysterious, ambivalent and magical power of the image, which acquires its own defence and life. Furthermore, compositions such as Pieta, young girls screaming in anguish and rage, but most of all *Epi ton typon ton ilon*, echo the experiences, the response and the critical stance of the artist towards his contemporary realities, documenting moments of the trauma and dead ends of an alienated, transitional and unpredictable era.

Giannis Bolis

Art historian

Translation: Christina Papantoni

Στην αγκαλιά του Μορφέα Ι, 100x 35εκ, Μεικτή τεχνική σε καμβά
In the Embrace of Morpheus I, 100x135cm, mixed media on canvas

Στην αγκαλιά του Μορφέα II, 100x135εκ, Μεικτή τεχνική σε καμβά
In the Embrace of Morpheus II, 100x135cm, mixed media on canvas

Κραυγή, 36x27εκ, Μεικτή τεχνική σε καμβά
Scream, 36x27cm, mixed media on canvas

Η **Γκαλερί Cube**, συμμετέχει φέτος, για πρώτη φορά, στην **Art Athina 2016**, με την εικαστική εγκατάσταση του συνεργάτη της **Ανδρέα Νικολάου**, **“επί τον τύπον των ήλων”**. Ο τίτλος της εγκατάστασης, είναι δανεισμένος από ένα από τα έξι ζωγραφικά έργα που συμπεριλαμβάνονται σε αυτή. Στο συγκεκριμένο έργο, το δάχτυλο τίθεται στην πληγή της ελληνικής σημαίας, φέρνοντάς μας αντιμέτωπους με τις πληγές της εποχής μας και προκαλώντας μας να βάλουμε το δάχτυλο επάνω τους για να αναρωτηθούμε και ίσως τελικά να πειστούμε ότι είναι πραγματικές.

Λιάνα Ζωζά

Cube Gallery, participates this year for the first time at **Art Athina 2016** and presents the art installation by **Andreas Nicolaou** “**Epi ton typon ton ilon / Into the print of the nails**”. The title of the installation has been taken from one of the six paintings that are included in it. In this painting, the finger is placed on the wound of the greek flag, bringing us face to face with the wounds of our time and challenging us to put a finger on them, to wonder and perhaps eventually be convinced that they are real.

Liana Zoza

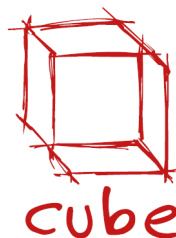

Φόβος, 36x27εκ, Μεικτή τεχνική σε καμβά
Fear, 36x27cm, mixed media on canvas

Art Athina 2016

26 - 29 Μαΐου 2016, Κλειστό Π. Φαλήρου (TaeKwonDo)

Γκαλερί Cube, Μιαούλη 39, 62 222, Πάτρα,

τηλ:0030 2611110069

www.cubegallery.gr

www.andreasnicolaoupaintings.com

Σχεδιασμός καταλόγου: Βασίλης Σταϊνός